

20 Si

18 / 2017

Okresní soud v Českém Krumlově
Linecká 284
381 20 Český Krumlov

Okresní soud v Českém Krumlově
- 8 - 06 - 2017
Došlo

V Třebíči dne 7. 6. 2017

Věc: Žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

Dobrý den,

obracím se na tamní soud s žádostí činěnou v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, a dovoluji si soud požádat o poskytnutí

rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 30. 5. 2005, sp. zn. 9 C 491/2002.

Prosím, aby mi byl shora uvedený rozsudek poskytnut pokud možno co nejdříve v elektronické podobě na e-mailovou adresu _____ či do datové schránky id. _____, případně v listinné podobě poštou na korespondenční adresu uvedenou níže.

Za vyřízení mé žádosti předem děkuji.

V úctě

Identita zadatele:

datum narození:

e-mail:

Okresní soud Český Krumlov

Linecká 284 , 381 20 Český Krumlov
tel. : 380 706 111, fax 380 706 170
e-mail: podatelna@osoud.ckr.justice.cz

Sp. zn.: 20Si 18/2017

ROZHODNUTÍ

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl o žádosti nar.
....., bytem , o poskytnutí informace dle z.č. 106/1999 Sb. (
dále jen „zákon“), ze dne 7.6.2017,

takto:

Žádost o poskytnutí informace, v části týkající se zaslání konkrétního rozsudku, **se částečně odmítá.**

Odůvodnění:

Dne 8.6.2017 Okresnímu soudu v Českém Krumlově došla žádost shora označeného žadatele o poskytnutí informací, konkrétně jde o zaslání rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově č.j. 9C 491/2002 ze dne 30.5.2005. V souladu s ustanovením § 15 ods. 1 zákona soud rozhodl o částečném odmítnutí žádosti, neboť žadateli bylo vyhověno jen co do kopie rozhodnutí v anonymizované podobě (v rozhodnutí jsou citlivé osobní údaje, které nelze zveřejňovat – viz § 8a zákona).

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat prostřednictvím Okresního soudu v Českém Krumlově odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k nadřízenému orgánu, jímž je Ministerstvo Spravedlnosti ČR .

V Českém Krumlově 14.6.2017

JUDr. Milena Hrdličková
předsedkyně soudu

Za správnost: Dana Mikešová

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl předsedou senátu Mgr. Františkem Strouhou jako samosoudcem v právní věci žalobců a) , bytem , b) bytem , obou právně zast. JUDr. Miroslavem Černým, advokátem v Českém Krumlově, se sídlem Latrán 193, proti žalovanému se sídlem , právně zast. JUDr. Milanem Šišolákem, advokátem v Českých Budějovicích, se sídlem AK Nám. Přemysla Otakra II./6, 370 01 České Budějovice, o **určení vlastnického práva k nemovitostem**

t a k t o :

- I. Určuje se, že spoluvlastníky zemědělské hospodářské budovy postavené na parcele 25/3 a stav.par. 25/3 zapsaných v katastru nemovitostí pro obec a katastrální území Brloh, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Český Krumlov jsou rovným dílem žalobce a žalobkyně
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení 27.450,- Kč na účet právního zástupce žalobců ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit státu České republice na účet Okresního soudu v Českém Krumlově náhradu nákladů řízení 5.020,- Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se domáhali vydání rozhodnutí, kterým by byli určeni jako vlastníci zemědělské hospodářské budovy postavené na parcele 25/3 a stavební parcele 25/3 jež jsou zapsány v katastru nemovitostí pro obec a k.ú. Brloh. Návrh odůvodnili tím, že kupní smlouvou ze dne 31.3.1955 ve spojení se zápisem do pozemkové knihy podle usnesení bývalého Lidového soudu v Českém Krumlově z 3.8.1955 č.d. 212/1955 nabyli vlastnictví k domu č.p. se st. parc. 25/1, stodole se stavební parcelou č.k. 163, kuželníku se stavební parcelou č. 171 a pozemkovým parcelám č.k. 85/1, 86/4 a 86/5 zapsanými v katastru nemovitostí pro obec a k.ú. Brloh u Katastrálního úřadu v Českém Krumlově jejich právní

předchůdci ... Ti zemřeli a po jejich smrti se na základě dědictví stali vlastníky nemovitostí a žalobkyně , každý jednou ideální polovinou. kupní smlouvou z 19.2.1988 registrovanou bývalým Státním notářstvím v Českém Krumlově dne 21.3.1989 pod č.j. R I 150/88 převedl svůj ideální spoluvlastnický podíl na svého synovce a syna druhé žalobkyně, dnes žalobce Žalobci jsou tedy matka a syn a jako takový jsou ideálními spoluvlastníky shora uvedených nemovitostí. Předmětem převodu vlastnických práv k nemovitostem byly i předmětné nemovitosti. Teprve později došlo k chybě v jejich označení a tyto byly přiřazeny k parcele 25/3, ačkoliv byly a jsou reálně součástí parcely 25/1 v obci a k.ú. Brloh. Žalobci byli a jsou vlastníky předmětných nemovitostí. Žalobci stejně jako jejich právní předchůdci užívali spolu se shora uvedenými nemovitostmi též hospodářskou budovu postavenou na stavební parcele č. 25/3 v Brloze. Nemovitosti žalobců tvořily s touto zemědělskou hospodářskou budovou, včetně zastavěného pozemku č. 25/3 jeden hospodářský celek. Z vedlejší bývalé zemědělské usedlosti čp. 78, která byla v roce 1971 jejich bývalými vlastníky manželi převedena do vlastnictví žalovaného, není ani do této zemědělské budovy přístup. Právní předchůdce žalobců nakládali s touto budovou nejen pro svou potřebu, jako s nemovitostí jim náležející, ale dokonce ji i pronajímali občanům Brloha k bydlení. Při rekonstrukci domu čp. která byla prováděna na základě stavebního povolení ze 2.7.1992 a zkolaudována v roce 1993 byla dotčena i zemědělská hospodářská budova na stavební parcele č. 25/3 a byly na ní prováděny stavební úpravy. Po celou tuto dobu žalovaný nemovitosti neužíval stejně tak, jako v současné době a nikdy žalobcům nesdělil, že by byly tyto nemovitosti v jeho vlastnictví. Na to přišli sami žalobci až v roce 1999, kdy jednali o úvěru. Tehdy žalobci zjistili, že je jako vlastník zapsán žalovaný. Po jednání se žalovaným akceptoval nakonec první žalobce návrh z žalovaného uzavřít smlouvu o budoucí smlouvě kupní. Žalobci tak opustili svoji původní argumentaci spočívající v tom, že jsou spoluvlastníky z titulu vydržení podle § 134 občanského zákoníku. Podlé této argumentace žalobci vykonávali kvalifikovanou (oprávněnou) držbu obou nemovitostí po zákonem stanovenou dobu. Právním důsledkem toho je nabytí vlastnictví těmto věcem tj. parcele č. 25/3 a budově na této parcele postavené vydržení. Tento svůj postoj žalobci opírají o důkazy v řízení provedené z nichž vyplývá, že už právní předchůdci žalobců nabyli nemovitosti v Brloze v roce 1955 kupní smlouvou, žalobkyně je zdělila v dědickém řízení po těchto právních předchůdcích spolu se svým bratrem a ten svůj ideální spoluvlastnický podíl převedl na syna žalobkyně, tedy žalobce smlouvou v roce 1988. V tomto období, ani později se manželé jako předchůdci žalovaného neujali držby parcely č. 25/3 a na ní postavené budovy. Nevznesli ani oni, ani žalovaný žádnou námitku k tomu, že nemovitosti byly od roku 1955 užívány nejprve manželi poté a nyní Ti nemovitosti užívali nejen pro sebe, ale manželé i je i pronajímali. Manželé ani žalovaný žádným způsobem vlastnické právo nevykonávali. Žalobci tedy po nutnou dobu 10 let oprávněně nemovitosti drželi a došlo tedy k vydržení, při čemž do doby jejich oprávněné držby je nutno započítat i oprávněnou držbu jejich předchůdců. Nelze dovodit, že žalobce zjistil v průběhu vydržecí doby okolnosti, ze kterých musel objektivně poznat, že nemovitosti nejsou jeho a jeho matky. Pokud Katastrální úřad v Českém Krumlově soudu sdělil, že „souhlas s vyšetřením průběhem vlastnických hranic parcel stavebních 25/1 a 86/4 sousedících s parcelou stavební 25/3 podepsal v soupisu nemovitostí při místním šetření“, pak k tomu je nutno uvést, že výsledky tohoto šetření neodsouhlasil on, protože se jednalo v jeho nepřítomnosti a výsledek místního šetření podepsala jeho manželka. Ostatně prokázat, že žalobci neměli v držbě dobrou víru měl žalovaný, protože podle § 130 odst. 1 občanského zákoníku se má v pochybnostech za to, že je držba oprávněná. Všechny shora uvedené skutečnosti pro žalobce osvědčují naléhavý právní zájem na určení.

Žalovaný s návrhem nesouhlasil a navrhnul jeho zamítnutí. Své stanovisko žalovaný odůvodnil tím, že má stejně hodnotné nabývací tituly k předmětné nemovitosti jako mají žalobci. Pro žalovaného svědčí to, že parcela 25/3 byla součástí parcely 25/2, která náleží k současnému č.p. 78. To lze doložit již kupní smlouvou z roku 1971. I po vypracování znaleckého posudku a jeho doplňku je řízení ve stejném důkazním stavu jako před jejich vypracováním. To co zjistil znalecký posudek je známo již z vyjádření katastrálního úřadu tj., že existují určité nesrovnalosti ohledně hranic pozemků a jejich výměr. I nadále přitom není zodpovězena otázka, zda parcela 25/3 je součástí stavení č.p. 78 či . Co se týká eventuálního vydržení, nemají žalobci podle názoru žalovaného právně způsobilý titul k tomu, aby k vydržení mohlo dojít a je zde i sporné uchopení oprávněné držby. Žalobci věděli o tom, že předmětné nemovitosti jsou ve vlastnictví žalovaného a pravděpodobně existovala nějaká ústní dohoda původně s manželi a později se zástupci zemědělského družstva o tom, že předmětné nemovitosti mohou žalobci užívat. Pokud jde o to, že došlo ke stavebním úpravám na předmětných nemovitostech, aniž by žalovaný proti nim protestoval, pak to se dá vysvětlit tím, že stavební povolení bylo vystaveno pro nemovitost stojící na parcele 25/1 a ta je v katastru nemovitostí skutečně zapsaná pro žalobce. K tomu žalovaný žádné výhrady neměl. Netušil však, že stavební úpravy se týkají i předmětných nemovitostí, které jsou zapsány vlastnictvím pro žalovaného. Předmětné nemovitosti spolu s domem čp. 78 v Brloze byly od koupeny proto, aby v nemovitostech vzniklo sídlo zemědělského družstva. Nemovitosti k tomu účelu byly skutečně přestavěny, ale od roku 1987 je zkolaudovaná zcela nová budova sídla družstva v níž skutečně také sídlo dosud je. Ke způsobu užívání předmětných nemovitostí tj. hospodářské budovy na parcele a parcely 25/3 se žalovaný nedokázal vyjádřit s tím, že o způsobu jejich užívání žalovaným nic neví.

Okresní soud v Českém Krumlově rozsudkem č.j. 9C 491/2002-66 ze dne 29.5.2003 žalobě vyhověl.

K odvolání žalovaného rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích a usnesením č.j. 22Co 2075/2003-94 z 11.11.2003, rozsudek soudu prvního stupně zrušil a vrátil věc k dalšímu řízení. Důvodem byla skutečnost, že soud prvního stupně sice provedl důkazy k objasnění skutečností, které jsou právně významné pro posouzení věci, ale provedené důkazy nehodnotil podle § 132 o.s.ř. tak, aby byla vyjasněna základní otázka, zda hospodářská budova na stav.par.č. 25/3 a stav.parc. 25/3 byly, či doposud jsou součástí nemovitostí náležejících k usedlosti žalobců, tj. k domu č.p. , či k usedlosti žalovaného tj. č.p. 78 v Brloze. Důkazy, které v řízení provedl přitom hodnotil pouze z pohledu možného vydržení podle § 134 občanského zákoníku. Soud prvního stupně se musí nejdříve vypořádat s tím, zda žalobci jsou či nejsou vlastníky sporných nemovitostí s ohledem na nesrovnalosti v označení parcel a jejich výměr (parc.stav.č. 25/3 a 25/1). Až poté, kdyby závěr o vlastnictví žalobců nepřicházel v úvahu, měl by se soud zabývat otázkou vydržení.

Soud i nadále vychází z důkazů provedených před rozhodnutím odvolacího soudu. Kolaudačním rozhodnutím Obecního úřadu v Křemži, odboru výstavby čj. Výst./554/93-Tp z 9.8.1993 tak má za prokázané, že bylo povoleno užívání stavby rekonstrukce obytného domu čp. na pozemku parcelní číslo 25/1 v k.ú. Brloh. Stavba obsahuje: 1. NP: průjezd, zádveří se schodištěm, WC, kotelnu a sklep, 2. NP: chodbu se schodištěm, WC, koupelnu, kuchyň, obývací pokoj a ložnici. Smlouvou o uzavření budoucí kupní smlouvy ze dne 26.2.2001 manželé se dohodli s JZD Brloh s předmětem budoucí kupní smlouvy je prodej nemovitostí – zemědělské hospodářské budovy se stavební parcelou č. 25/3 v k.ú. Brloh pod Kletí. Žalobce zaplatil žalovanému

40.000,- Kč, což dokládá jednak daňovým dokladem č. 122 vystaveným žalovaným, splatný 26.3.2001 a příjmovým pokladním dokladem z 12.3.2001 na uvedenou částku.

Skutečnost, že i koupili od Československých státních lesů, zastoupených správou lesního hospodářství a jejím ředitelem 1 na základě tržové smlouvy ze dne 27.7.1955 do svého vlastnictví dům č.p. se st. parc. 25/1, stodolu se stavební parcelou č.k. 163, kuželník se stavební parcelou č. 171 a pozemkové parcely č.k. 85/1, 86/4 a 86/5 zapsané v katastru nemovitostí pro obec a k.ú. Brloh je prokázána kupní smlouvou ze dne 31.3.1955 ve spojení se zápisem do pozemkové knihy podle usnesení bývalého Lidového soudu v Českém Krumlově z 3.8.1955 č.d. 212/1955. Na jejím základě byl podán knihovní návrh ke změně vlastnického práva k nemovitostem označeným shora pro Čestným prohlášením má soud za prokázané, že do budovy na parcele 25/3 není a nebyl žádný přístup z domu čp. 78, který těsně přiléhá k uvedenému hospodářskému objektu. Podle vyjádření tato budova nebyl v majetku rodiny, přičemž toto čestné prohlášení paní iní jako vnučka a neteř pana která se v domě čp. 78 v letech 1953 až 1973 pohybovala.

Čestným prohlášením má soud za prokázané, že tato v letech 1955 – 1959 bydlela v Brloze v podnájmu u rodiny ve dvoře, v patrovém objektu nad dílnou s přístupem po dřevěných schodech, objekt byl ve špatném stavebním stavu. Za celou dobu bydlení veškerá jednání včetně placení vedla paní s rodinou . Pan také prováděl po celou dobu nejnnutnější opravy havarijního stavu objektů, např. opravy střechy, schodů atd. na což mu poskytla půjčku.

Čestným prohlášením : má soud za prokázané, že v letech 1960 – 1968 bydlela v Brloze v podnájmu rodiny ve dvoře v patrovém objektu nad dílnou s přístupem po dřevěných schodech. Objekt byl ve špatném stavebním stavu. Po celou dobu byla veškerá jednání včetně placení nájmu vedena s rodinou Stejně jako, vyjádřila ve svém čestném prohlášení podiv nad tím, že vlastníkem předmětných nemovitostí by neměla být rodina, ale rodina přičemž tyto dvě rodiny byly vždy v přátelském poměru. Z čestného prohlášení má soud za prokázané, že tato vždy považovala za majitele parcely 25/3. S oběma rodinami byla paní v denním styku. Vchod do budovy byl po celou dobu po dřevěných schodech ze dvora

Ze znaleckého posudku o ceně nemovitosti čp. k.ú. o obec Brloh, okres Český Krumlov s příslušenstvím a pozemky, vypracovaného na žádost Státního notářství v Českém Krumlově ve věci D 451/83 s účelem vypořádání dědictví po, vypracovaného dne 12.2.1984 JUDr. Vladislavem Haselmanem má soud za prokázané, že jako součást oceňovaných nemovitostí na str. 5 pod bodem 2 písm. b) je oceňován také sklad, sýpka. Sýpka je rovněž oceňována znaleckým posudkem č. 293-4/88 ze 14.2.1988 znalce Karla Šandery, vypracovaného za účelem převodu nemovitosti mezi občany. Zde je sýpka vedena jako vedlejší stavba patrová s průjezdem zastavěná plocha (str. 2 a 4 posudku).

Poté co soud obdržel od Katastrálního úřadu v Českém Krumlově náčrty o místním šetření a další geometrická znázornění předmětných nemovitostí a nemovitostí s nimi souvisejících, inicioval soud řízení katastrálního úřadu o provedení opravy v údajích katastru nemovitostí. Katastrální úřad v Českém Krumlově pak rozhodl dne 6.1.2003 o tom, že oprava v zápisu katastru nemovitostí nemůže být provedena, neboť k možné chybě zákresu hranice

stavební parcely č. 25/3, která spočívala pravděpodobně v nesprávně doplněné slučce došlo již v pozemkové knize vedené na základě zákona 95/1871 ř.z. Katastr nemovitostí však může opravovat pouze chybné údaje v katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru a chybě vzniklé před 1.4.1964 nelze řešit jako opravu chybného zápisu v operátu katastru nemovitostí. Přitom bylo Katastrálním úřadem v Českém Krumlově zjištěno, že souřadnice lomových bodů stavební parcely 25/3 byly zaměřeny při obnově katastrální mapy novým mapováním v roce 1990. Zaměření předcházelo v roce 1989 místní šetření u průběhu hranic. Náčrt byl vyhotoven na základě kopie tehdy platné mapy souvislého zobrazení VS 1 32-20. Z tohoto náčrtu vyplývá, že tehdejší stavební parcela 25/3 byla zmenšena – jedna část je obsažena v současné stavební parcele 25/2 a druhá část tvoří současnou stavební parcelu 25/3, vše zapsáno na LV č. 5. Souhlas s šetřením průběhu vlastních hranic parcel stavebních 25/1 a 86/4 sousedících s parcelou stavební 25/3 podepsal v soupisu nemovitostí při místním šetření pan

Žalobce jako účastník řízení před soudem vypověděl, že je narozen v roce a do svých 6 nebo 7 let žil u babičky a vyrůstal tam. Vždy byla užívána i ta část, která je předmětem řízení. Teprve v roce 1999 v době, kdy si chtěl vzít hypotéku bylo zjištěno, že vlastnictví k parcele 25/3 je zapsáno pro žalovaného. Znal oba manžele. Zvláště paní chodila k prarodičům na návštěvy, věšela si prádlo a měla vlastní klíče. Rekonstrukce předmětných nemovitostí proběhla v letech 1992 – 1993. Vše ohledně rekonstrukce zařizoval pan , kterému byla snad udělena plná moc, aby jednal s úřady včetně stavebního. Kdo podával na žádost o stavební povolení si již žalobce nevzpomněl. Není proto zřejmé proč nebyl vyžádán výpis z katastru nemovitostí už v době rekonstrukce stavby. Předmětná hospodářská stavba byla vždy označována jako sýpka a ve vlastnictví žalobců o nich jejich právních předchůdců není žádná jiná stavba, která by se takto označit dala. Co se týká podpisu pod souhlasem uživatele vlastníka, se místním šetřením střediska geodezie pak tento podpis nepatří žalobci, ale jeho manželce, která jej tehdy podepsala, neboť žalobce nebyl v té době osobně doma přítomen, protože pracoval u podniku, kde bylo nutno hodně cestovat po celé republice.

Druhá žalobkyně jako účastnice řízení vypověděla, že v domě čp. prožila celý život. Později se vdala do Českých Budějovic, ale protože měla postiženou dceru staraly se o syna, tedy prvního žalobce, její rodiče. Proto dojížděla do místa každý víkend. Budova nad stavební parcelou 25/3 se vždy označovala jako sýpka. Říkalo se tomu tehdy proto, že rodiče měli krávu a v tomto objektu bylo skladováno zrní. Později po roce 1955 otec upravil sýpku do dvou malých místností, které byly bez vody, odpadu a pouze základně zařízené. Národní výbor tehdy věděl o tom, že jsou pronajímány prostory sýpky a dokonce to byl on, kdo doporučoval nájemníky a přemlouval, aby je k sobě vzali. Většinou to byli lidé, kteří hodlali v obci stavět a neměli dosud kde bydlet. V prostorách byli ubytováváni i zaměstnanci družstva o žních.

Soud doplnil dokazování o znalecký posudek Ing. Zdeňka Kubíška z oboru geodezie a kartografie jehož závěrem je to, že ke změnám v poloze stav.par.č. 25/3 v k.ú. a obci Brloh oproti stavu mapy pozemkové knihy do současného stavu platné mapy katastru nemovitostí došlo. Ke změnám došlo tím, že oproti původním mapovým podkladům je současné zobrazení tvaru a hranice stav.par.č. 25/3 vytvořenou ZMVM v rozporu s předchozí evidovanou výměrou parcely 86 m² umístěním a tvarem parcely viz všechny ohlašovací archy a náčrty tím, že se touto parcelou stala její vždy omylem přisloučená severní část. K této změně dal souhlas spolumahitel 1. žalobce v roce 1989 a tím se tato parcela dostala v nové výměře a hranicích v katastru nemovitostí na list vlastnictví č. 5. Současné grafické znázornění zanesení

v katastru nemovitostí neodpovídá původnímu grafickému zanesení a reálné poloze této uvedené původní parcely podle náčrtku k ohlašovacímu listu č. 25 z roku 1903, situačního plánu z roku 1920 a náčrtu k ohlašovacímu listu č. 18 z roku 1934.

Žalobci mají naléhavý právní zájem na určení, že jsou spoluvlastníky předmětných nemovitostí, neboť jde o rozhodnutí o určení vlastnictví k nemovitostem a jde tedy o zápis do katastru nemovitostí, kterým by měl být uveden reálný stav do souladu s právním.

Součástí spisu jsou i listiny č.l. 22 až 27, tj. výpis z katastru nemovitostí LV č. 120, kopie katastrální mapy, objednávka zaměření ppč. 25/1 k.ú. Brloh, geometrický polohopisný plán, rozhodnutí Státního notářství v Českém Krumlově sp. zn. D 416/74 a výpis Střediska geodézie Č. Krumlov. Jde o listiny, které byly předloženy Katastrálním úřadem Český Krumlov na základě chybného zadání soudu, který ve své žádosti o listiny ohledně parcel 25/1 a 25/3 v obci a k.ú. Brloh neuvedl, že požaduje údaje o parcelách stavebních a proto obdržel shora uvedené listiny ohledně parcel pozemkových. Těmito listinami proto nebyly prováděny důkazy a nejsou tedy ani v odůvodnění tohoto rozsudku, ani rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově č.j. 9C 491/2002-66 ze dne 29.5.2003 hodnoceny.

Soud má i nadále za prokázané, že [] koupí od Československých státních lesů, zastoupených správou lesního hospodářství nabyli právo spoluvlastnické k domu č.p. [] se st. parc. 25/1, stodole se stavební parcelou č.k. 163, kuželníku se stavební parcelou č. 171 a pozemkovým parcelám č.k. 85/1, 86/4 a 86/5 zapsanými v katastru nemovitostí pro obec a k.ú. Brloh. Součástí parcely 25/1 byla i plocha označená dnes parcelním číslem 25/3 i hospodářská budova nad ní, označovaná jako sýpka. To je prokázáno nejen oznámením Katastrálního úřadu v Českém Krumlově ze dne 1. 6. 2003 ale i závěry znaleckého posudku ing. Kubíška. Z toho plyne závěr, že předmětné nemovitosti byly součástí usedlosti č.p. [] V rámci dědictví pak získali nemovitosti

což je prokázáno rozhodnutím státního notářství D 541/83. [] v roce 1988 kupní smlouvou z 19.2.1988 registrovanou bývalým státním notářstvím z 21.3.1989 pod č.j. R I 150/88 prodal svůj ideální spoluvlastnický podíl prvému žalobci. Jak vyplývá z kupní smlouvy – notářského zápisu Nz 334/71, N 327/71 prodala [] JZD v Brloze dům č.p.78 v Brloze se stavební parcelou č. 25/2 a stavební parcelu č.k. 25/3 zapsané na listu vlastnictví č. 68 pro k.ú. Brloh se všemi právy ať již v mezích a hranicích jak je sama užívá. [] byla vlastníci předmětných nemovitostí na základě notářského zápisu ze dne 4.11.1958 č.j. Nz 138/58 a podle rozhodnutí ze dne 4.2.1971 č.j. D 432/70. V notářském zápise je zřejmě písařská chyba, když se stavební parcela č.k. 25/3 je nesprávně označena jako č. 86 a teprve dodatečně je provedena rukou oprava. O tom, že jde o chybu svědčí bod 8 notářského zápisu – kupní smlouvy, kde smluvní strany svolují, aby podle stejnopisu z tohoto notářského zápisu v evidenci nemovitostí u Střediska geodesie v Českém Krumlově z listu vlastnictví č. 68 pro k.ú. Brloh byly odepsány nejen dům č.p. 78 v Brloze se stavební parcelou č. k. 25/3, ale i stavební parcela č. k. 25/3 a zapsány byly do nového listu vlastnictví a zde na nemovitosti zapsáno právo vlastnické pro JZD v Brloze. Na listu vlastnictví na č. 5 pro k.ú. a obec Brloh, okres Český Krumlov u K.ú. v Českém Krumlově je tedy jako vlastník parcely stavební 25/2 a 25/3 domu č.p. 78 na parcele 25/2, 25/3 zapsán žalovaný. Žalobci jsou jako vlastníci zapsáni na listu vlastnictví č. 125 pro k.ú. a obec Brloh, okres Český Krumlov u K.ú. v Českém Krumlově k stavební parcelu 25/1, stavební 163. 171 a dále parcelám 86/4,86/5 dále k domu č.p. [] a stavební parcele 25/1 a nemovitostem o stavbách stojícím na stavebních parcelách 163 a 171. Skutečnost, že [] se stala vlastníkem nemovitostí, které následně prodala žalovanému v dědickém řízení prokazuje rozhodnutí Státního notářství v Českém Krumlově, kterým bylo potvrzeno dědictví po [], které nabylo

právní moci 4.2.1971. Co se týká zápisu v katastru nemovitostí, pak ke stavební parcele 25/3 byly vždy zapsáni buď žalovaný nebo jeho právní předchůdci. Jak ovšem vyplývá z náčrtu o místním šetření č. 135 (čl. 41 str. 2. spisu), náčrtu o místním šetření 115 (čl. 48 spisu) i kopie katastrální mapy z 20.9.2002 (čl. 39 spisu) a dále z situačního plánu z 26.5.1920 (čl. 29 spisu str. 1,2) byla stavební parcela 25/3 a na ní stojící hospodářská budova vždy součástí hospodářské usedlosti čp. a to součástí, která tvořila jednotný celek hospodářských budov. Žalobci a jejich právní předchůdci procházeli po stavební parcele č. 21/3, která představuje průjezd mezi dvorem u stavební parcely 25/1, který jej spojuje s parcelou 86/4, které jsou ve vlastnictví žalobců a byly i ve vlastnictví jejich právních předchůdců. Žalovaný a jeho právní předchůdci nikdy neměli faktickou možnost s předmětnými nemovitostmi nakládat a jako vlastníci je užívat, na rozdíl od žalobců a jejich právních předchůdců, kteří byli jediní kdo mohli vykonávat vlastnické právo. Soud ze shora uvedených důvodů žalobě vyhověl, neboť žalobci byli a jsou, z důvodů uvedených shora, spoluvlastníky předmětných nemovitostí. Soud proto dále nehodnotil, zda došlo k vydržení, neboť takové hodnocení je nadbytečné.

Protože žalobci měli ve věci plný úspěch náleží jim právo na náhradu nákladů řízení podle § 142 odst. 1 o.s.ř. Ty představují za řízení před soudem prvního stupně před rozhodnutím soudu odvolacího soudní poplatek 3.000,- Kč, odměna za právní zastupování 10.000,- Kč podle § 5 písm. c) vyhlášky 484/2000 navýšená podle § 17 dost. 2 uvedené vyhlášky o 20%, neboť advokát zastupoval ve společné věci dva žalobce a 4 náhrady hotových výdajů po 75,- Kč (příprava a převzetí věci, sepis žaloby, účast při jednání soudu dne 2. 12. 2002 a 19. 5. 2003). Žalobcům dále náleží podle § 19 odst. 1 uvedené vyhlášky po rozhodnutí odvolacího soudu odměna za právní zastupování 10.000,- Kč podle § 5 písm. c) vyhlášky 484/2000 navýšená podle § 17 dost. 2 uvedené vyhlášky o 20%, neboť advokát zastupoval ve společné věci dva žalobce a 2 náhrady hotových výdajů po 75,- Kč (vyjádření ke znaleckému posudku, účast při jednání soudu dne 26. 5. 2005). Celkem činí náklady řízení 27.450,- Kč.

Podle § 148 dost. 1 o.s.ř. je žalovaný povinen zaplatit náhradu nákladů řízení státu představující 5.020,- Kč za znalecký posudek ing. Zdeňka Kubíška.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Odvolání podané osobou, která se práva na něj vzdala po vyhlášení rozhodnutí soudem, bude odvolacím soudem odmítnuto (§ 207 odst. 1, § 218 písm. b) o.s.ř.).

Okresní soud v Českém Krumlově
dne 30. května 2005

Mgr. František Strouha v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Jakešová Jaroslava